

naar blot vore Finanfer holdes under Bevillingsmaatens Kontrol, behøve de ikke at give os Anledning til Betyrning. Det ærede Medlem for Møen anstillede, som han plejer, en Række Beregninger over Overskuddet, dels paa det sidste Statsregnskab, dels paa det forelagte Finanslovsforslag. Jeg maatte som altid undre mig over de mærkelige Veje, ad hvilke det ærede Medlem kom til sit Resultat; men det er mindre væsentligt, da det er saa heldigt, at Enden paa hans og mine Beregninger alligevel bliver noget nær den samme. Det er navnlig § 27, der plejer at give det ærede Medlem Anledning til meget indviklede og mærkelige Regnestykker. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valokreds havde ogsaa Tilbojelighed til at beskæftige sig med denne Paragraf. Jeg for mit Vedkommende tror, at dette er en temmelig ørkesløs Beskæftigelse. Det forekommer mig, at man i disse Betragtninger sammenblander det egentlig finansielle Synspunkt med hvad vi kunne kalde et økonomisk eller forretningsmæssigt Synspunkt. Det, der har Interesse for Statskassen rent finansielt; er i det væsentlige det, hvor mange Penge vi tage ind, og hvor mange Penge vi atter skulle ud med. Jeg ser ikke rettere, end at fra et finansielt Synspunkt maa vi simpelthen betragte Udgifterne paa § 27 ligesom enhver anden Udgift. Men ogsaa naar vi gøre det, er i Virkeligheden det sidste Mars Statsregnskab ligesom Udgifterne for det løbende og kommende Finansaar saa gunstige, som det paa nogen Maade kan forlanges. Statsregnskabet for 1895—96, altsaa det, som sluttede 31te Marts i Mar, viser et Overskud af 4 $\frac{1}{2}$ Million Kr. godt og vel. Dette er dog kun nominelt; thi det maa ikke overses, at Vestindiens Gæld til Statskassen samtidig er vokset med 450,000 Kr., ligesom der ogsaa har været 100,000 Kr. yderligere Forøgelse af Tabet ved den grønlandske Handel. Men selv med Fradrag heraf bliver Overskuddet 4 Millioner Kr. Dette Overskud skyldes først og fremmest den stærke Stigning af Indtægterne. Paa §§ 2—8, som omfatte de egentlige Indtægter, viser Regnskabet en Merindtægt af henimod 5 $\frac{1}{2}$ Million Kr. i Sammenligning med Finanslovsforlaget. Der var paa Finansloven for 1895—96 anslaaet 56 $\frac{1}{2}$ Million Kr. paa disse Konti, medens Regnskabet viser næsten 62 Millioner. Der er Merindtægt paa næsten alle Indtægtsposterne. Naar jeg undtager Domænerne, hvor der er en Nedgang baade paa Forbeholdningsindtægterne og paa Stovvæsenet, er der Fremgang næsten over hele Linien. Statsbanerne have givet over 1 $\frac{1}{2}$ Million Kr. mere end bereg-

net. Postvæsenet omtrent $\frac{1}{4}$ Million. De indirekte Skatter have overstegit Beregningen med 3 $\frac{1}{2}$ Million, der er Fremgang baade paa Told-, paa Stempelafgifterne og paa Sportler. Klasselotteriet viser Fremgang. Af de direkte Skatter er Bøningsafgiften i Stigen; ja, om det saa er Rangskatten, saa viser den en glædelig Fremgang af 3,000 Kroner. Sammenligne vi Indtægterne paa §§ 2—8 — ikke med Budgettet, men med det nærmest foregaaende Regnskabsaar 1894—95, viser der sig at være en Fremgang af 4 Millioner Kr., medens der samtidig paa Udgifterne er en Nedgang. Udgiften i 1894—95 paa §§ 11—26, altsaa de egentlige Udgiftskonti, var over 55 Millioner Kr., medens den i 1895—96 var knap 53 $\frac{1}{2}$ Million. — Dette tilfredsstillende Indtryk bestrykes yderligere, naar vi se paa Stillingen i det nu løbende Finansaar. For 1896—97 er paa Finansloven Indtægterne af §§ 2—8 anslaaede til omtrent 58 $\frac{1}{2}$ Million Kr.; men, som før sagt, have Indtægterne allerede i det foregaaende Mar været næsten 62 Millioner Kr. Hvis vi altsaa blot i Mar kunne regne paa samme Indtægt som i Mar, ville vi allerede derved faa et ikke forudsat Overskud af mellem 3 $\frac{1}{4}$ og 3 $\frac{1}{2}$ Million Kr. Men hertil kommer tilmed, at Indtægterne i det løbende Finansaar, saa vidt jeg ved, fremdeles vise en ikke ubetydelig Stigning, i alt Fald gjorde de det i Begyndelsen af Finansaaret. I de to første Maaned, April — Maj, viste saaledes Statsbanernes Bruttoindtægt en Forøgelse af 300,000 Kr., og i det første Kvartal udviste de indirekte Afgifter ligeledes en Stigning af 300,000 Kr. Naar hertil endvidere kommer, at vi paa Finansloven for i Mar havde et Beløb af henimod 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. reelt Overskud — naar bortses fra Medsættelsen af Vskatten, som afbalanceres paa Indtægtsiden —, saa vil det let ses, at Udgifterne for det løbende Finansaars endelige Regnskab ikke ere mindre gunstige end for det sidst afsluttede. Statskassens Beholdning, som den 31te Marts 1894 var sunken til 16 Mill. Kr., og som nu er stegen til over 26 Millioner, kunne vi vente, den 31te Marts næste Mar vil være over 30 Mill. Kr. Dette er jo en meget betydelig Fremgang, og denne Opsamling af Midler sætter os, i alt Fald indtil videre, i en saadan Stilling, at vi ikke behøve i Øjeblikket at gøre os Betyrninger for, hvor vi skulle tage Pengene fra, hvis der bliver Nødvendighed for ekstraordinære Udgifter. Hvad nu angaar det foreliggende Forslag for det kommende Finansaar, stille Udgifterne sig paa ingen Maade ugunstigere.